

ærede Minister: Er der fra Regeringen gjort noget for at skaffe Fabrikken Arbejde? Gør den, som andre Fabrikker maa gøre: henvende sig til Verdensmarkedet og være om sig for at faa fat paa Arbejde, eller sidder man ganske rolig og venter, at Bestillingerne skulle komme ind ad Døren, saaledes som Riffelsyndikatet var saa venlig at komme med sine Bestillinger til den? Hvis man vil skaffe sig Arbejde for en Fabrik, maa man være om sig og henvende sig til Verdensmarkedet. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke kan oplyse, hvorvidt der virkelig fra Fabrikkens Side er gjort noget for at reklamere for Virksomheden, eller sidder man ganske rolig og venter, at Arbejdet af sig selv skal komme dumpende ind ad Døren?

Desuden er det et Spørgsmaal, hvis man vil konkurrere med Amerikanerne og Englænderne, om det saa ogsaa er fornuftigt at forlange saa vældig en Avance. Vi se af Regnskaberne, at Fabrikken har tjent over 200 Kr. paa hvert Gevær med tilhørende Magasindele. Hvis de Herrer ville sætte Avancen ned til et passende Beløb og søge at gøre sig gældende paa Verdensmarkedet, var det meget muligt, at de vare i Stand til at konkurrere med Ulandet. Det skulde jeg ikke have noget imod, skønt paa den anden Side vil jeg dog ogsaa sige, at det at lave saadanne afskyelige Mordredskaber er ikke en Industri, jeg synes er den mest tiltalende for vort Land at give sig af med.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Med Hensyn til den Strid, vi havde i Fjor om Berettigelsen for Ministeren, skal jeg ikke udtale mig videre, men henholde mig til, hvad jeg nu har sagt og sagde i Fjor.

Naar det ærede Medlem spurgte, om Fabrikken reklamerede, maa jeg sige, at det gør den ikke. Det er ikke Statens Vane at reklamere i Ulandet for at faa Arbejde, men vi gøre alt, hvad vi kunne, for at faa Arbejde. Det er ogsaa muligt, vi kunne hjælpe os med mindre Avance — det kunne vi selvfølgelig —, men man vidste ikke paa Forhaand, da man begyndte Fabrikationen, hvor meget det kunde koste at fremstille de Ting. Jeg ved heller ikke bedre, end at det er et Forretningsprincip, at man tager en god Avance, naar man kan faa den. Det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vilde mene, naar han skulde drive en Forretning.

K. M. Klausen: Vi have altsaa nu faaet oplyst, at Fabrikken ikke reklamerer, men sidder rolig og venter paa Kunderne. Jeg tror, den faar Lov at vente længe. Der kommer sikkert ingen, for Amerikanerne og Englænderne ere Folk, der ere om sig. De sidde ikke og sove og vente paa, at Kunderne skulle komme til dem. Naar man driver Forretning paa den Maade, kan jeg godt forstaa, at Arbejdet slipper op, og at man maa lukke.

For øvrigt kan jeg ikke se, at der skulde være noget nedværdigende i, om Staten reklamerede. At reklamere er dog en hæderlig Ting og sikkert et godt Princip for en Forretning, og paa andre Punkter reklamerer Staten jo ogsaa stærkt, f. Eks. paa Jernbanevæsenets Omraade. Den Linie, vi med store Bekostninger have sat i Gang over Gedser—Warnemünde, vilde, hvis vi ikke reklamerede for den overalt i Ulandet, ikke kunne trives. Vi se den svenske Stat reklamere stærkt for sin Linie, og vi bør gøre det samme. Naar Staten har bygget en saa kostbar Fabrik som denne, indrettet paa en speciel Fabrikation, er det dens Pligt at sørge for at skaffe Arbejde. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han faar Lederne til at være mere om sig, at de ikke sidde fornemt og vente, at Kunderne skulle komme til dem.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Jeg har jo ikke sagt, at Lederne sidde fornemt og vente paa Kunderne. Der bliver virkelig gjort noget for at faa Fortjeneste og Arbejde, om det er muligt. Men det ærede Medlem vil have, at der ligefrem skal reklameres trindt omkring i Ulandet, for at vi kunne faa saadant Arbejde. Det forundrer mig noget, at hele den Diskussion, som rejstes saa stærkt i Fjor, i Aar ender med en Opfordring fra det ærede Medlems Side om, at jeg skal reklamere i Ulandet for at faa Arbejde.

Ordføreren (*Jensen-Sønderup*): Maatte jeg til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) sige, at jeg ved ikke noget om, hvorvidt der kommer to eller flere Indstillinger fra Forsvarskommissionen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ved noget derom, men jeg ved ikke det allerringeste om det. Derfor vil jeg heller ikke blande mig i det Spørgsmaal, hvilke Indstillinger der maatte komme, jeg kan saa udmærket godt renoncere paa yderligere Forhandling om det Spørgsmaal. Jeg ønsker bare, inden